

ZARZĄDZENIE

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz

Przewodniczący IV Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego SSN Wiesław Kozielewicz w związku z pismem skazanego S. K. z dnia 13 lipca 2016 r.,

nie stwierdza podstaw do wszczęcia postępowania o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 czerwca 2016 r., sygn. akt II AKa [...].

UZASADNIENIE

Nie można podzielić poglądu zaprezentowanego w w/w piśmie skazanego, iż w sprawie II AKa [...] zaistniało uchybienie wskazane w art. 439 § 1 k.p.k. gdyż sąd powszechny orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu lekarskiego. W polskim ustawodawstwie lekarze nie posiadają immunitetu materialnego, a tylko wówczas za popełnione przez nich czyny zabronione w prawie powszechnym jako przestępstwa lub wykroczenia podlegaliby wyłącznie odpowiedzialności zawodowej czy dyscyplinarnej.

Lekarz w świetle polskiego ustawodawstwa ponosi odpowiedzialność karną niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności innego rodzaju (np. cywilnej, zawodowej, dyscyplinarnej).

W tym stanie rzeczy brak jest podstaw do przyjęcia, iż w sprawie skazanego miało miejsce uchybienie o którym mowa w piśmie z dnia 13 lipca 2016 r.

Analiza kolejnych pism skazanego dołączonych do akt sprawy (k. 100 – 109, k. 121 – 135, k. 138 – 148, k. 154), jak i wniosku stowarzyszenia „[...]” z dnia 8 lipca 2016 r. (k. 113 – 119), także nie doprowadzała do ujawnienia uchybienia stanowiącego bezwzględny powód odwoławczy.

Mając powyższe na względzie rozstrzygnięto jak na wstępie.